

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „
Egy hónapra 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többasori hirdetések alkú szerint jutányos áron nyelnek fel. Helyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Kossuth Ferencz Orosházán.

Debreczen, nov. 14.

(—a—r.) Nem politikai rovatba való volna e közlés: Magasztosabb érzelmek áradtak nov. 10-én Orosházán, mint a profán politika magában képes felköltetni.

Kegyelet és hála, e két legnemesb érzelem nyilatkoztak meg ott honfiúi, honleányi érzéssel feldiszítve, felszentelve, dicsőülve.

Az orosházi nép lelke egész hevével csüggött Kossuth Lajoson, — 1848-as törvények nagy alkotóján, a népmegváltás ez ujkori istenült alakján.

Hiszzen azok a törvények szabadították fel a rabot, — a jobbagyság a szolgaság ez enyhített fájának igája alól; azok a törvények tették a haza földjéből birt egy-egy kis területnek független tulajdonosává; azok a törvények emelték a szeretett haza édes gyermekévé, önálló független polgárává, hogy büszke önérettel mondhatta el: Magyarország az én hazám, magyar vagyok.

S az a nép megértette mivé lett az 1848-diki törvények által; meg is tudta becsülni nyeresége nagy értékét; a míg addig verejtékek áztatta csak a rögöt, hogy kenyértádvá puhítsa a haza földét. . . most már az édes anyának, az egyenlő jogokat osztó, de üldözött, halálra kereseit édes anyának védelméért, életeért vérént ontani volt készen.

Mikor az a szent küzdelem megszűnt, a harcz elviharzott, könyek között gondolt, sohajtott a száműzött után, áldást kívánással kísérve bujdosásában.

Ő nemcsak ő érte, kinek már a testvér nemzet részvétele menedéket adott, s legalább pusztá élete mentve volt a véredek elől!

Itt bujdosott még nem találva honját a hazában lelkének fele, nemes küzdelmeiben lelkesítője, — felesége, kit szomorú és kegyetlen sors várt elfogatása esetében, mint zálog azért, kit oly hön szeretett; mint áldozat önértelmeért, melylyel szerette a hazát.

Orosháza rejtegette a nagy honleányt, Kossuth Lajos feleségét, hogy ne jusson üldözői kezébe — az iszonyu sorsra, mely várt reá.

S megmentette, hogy lehessen újra — a hön nagy fiának őrangyala!

Nem akadt köztük egyetlen áruló sem!

Fizetett a romlatlan nép-erkölcs áldott kölcsönével a felszabadítónak, a népszabadítás vezércsillagának!

Ezt a nemes kegyeletet s ragaszkod-

dását atyjához, s anyjához — némileg megköszönni most, majdnem félszázad leltével ment el Orosházára *Kossuth Ferencz* . . . fia annak a törvényalkotónak, a törhetlenül szerzett »Kossuth Lajos«-nak s ennek neje őrangyala a megmentett Meszlényi Teréziának — ő jött ajkain, szívében a hálás köszönet szavaival, kiáradt érzelmével. S az a nép most is tudja érzé fenségét ragaszkodásának és nemes tettének kimondhatlanul. Az a vasárnap ünnep nap volt.

Nem rendelve, nem a hatalom iránti köteles hódolattal, hanem a megtelt szív el nem fojtható kiáradásával csinált a népkegyelet, s fogadott el a hálás gyermeki szív.

Népezek egyszerű diszben, Kossuth — viág-esővel borított uton tolongva kiállították az érkeztetnek: »áldott a ki jött az apja nevével.«

És az ünnepelt szólott, mindenekelőtt a hála érzetet tolmácsolva emlékezettel Orosháza népe hazafias nemes tetteire.

És a nép az erkölcsi érzés mélységes tengerében uszva — emlékezett vissza nemes cselekedetére s önértéke, s az elismerés által megdicsőülve fogadta a jóleső köszönetet, mely oly szívből jött.

A mi ez alkalomban politikai; az méltó pendentje a felséges találkozásnak:

Ma nem jöttem önöknek politikáról beszélni, bár elmúlt ideje annak, hogy a kegyeletnek eljek. De Orosháza oly emléket költ fel bennem, mely a kegyelethez vezet vissza, midőn e nagy faluban megjelenek. Vissza fogok térni ide, hiszem és reménylen elmondani önöknek, hogy mit kell tenni most a haza ügyében, a haza szolgálatában, midőn nemsokára az ország anyagi érdekei lesznek lekötöhetőek tíz évre, vagy felszabidhatók örökre. Most csak annyit mondom, hogy nyugodt és megfontolt elhatározással haladjon azon az uton, a melyre lépni hivatva voltam, midőn haza hoztam atyámnak hamvait azért, hogy belevegyüljön pora a haza porába és szelleme oda üljön a magyar nép otthonába, mind örökre. Oly képviselőtársaim, mint azok is, kik ott állanak hű odaadással, velem együtt dolgoznak, e g y ü t t i g y e k s z ü n k el-távolítani az akadályok halmazát — és hogy erónk növelődjék, igyekszünk a függetlenségi és 48-as pártot egyesíteni. Egyesült erővel többre megyünk, és remélem, hogy a legközelebb felmerülő nagy életkérdéseket, melyeket csak megemlítek most, de fejtegetni nem fogok, az önálló vámtérület és az önálló nemzeti bank kérdést, meg fogjuk oldani erőyes munkás ságunkkal, úgy a mint ezt a nemzet érdeke megköveteli. És most bucsuznom kell önöktől, — legyen az ég áldása Orosházán (éljenzés), tartsák meg lángoló hazafiságukat, emlékezzenek meg arról, hogy a szegénynek és gazdagnak, boldognak és boldogtalannak, kik e hazánk földjét lak-

ják, legelső kötelességük a hazát szeretni s a hol bírják, a hazát szolgálni. Számomra pedig tartsák meg azt a szeretetet, melyet nekem előlegeztek.

Nem politikai rovatba való az ilyen. A lapirodalom sablonjai felett egy új feliratu rovatot kellene nyitni az ilyen megnyilatkozásoknak: *nemes erkölcs az érénynek; honfiuság a hazafiságnak:*

Ó mi más volt ez az ünnep, mint a melyet parancsolnak, s melynek értéke a hideg fényű formalitásban van, s azokkal el is vész.

Orosháza egy nagy falu; de ez az esemény milliók által lakott városok felé emelte.

Az a megnemesített önérték, mely benne 1848-ban volt, s mely most 1895-ben újra elevenítést és erő-ödést nyert, nem mulékony tünemény, hanem teltre erősítő tudat.

Független pártok egyesülése.

Emléttük tegnap, hogy a Kossuth Ferencz elnöklete alatt tartott értekezlet kimondta az egyesülés szükségességét és e célból f. hó 21-én a Justh Gyula elnöklele alatt álló párt újabb értekezletet tart, mely a módozatok megállapítása céljából egy öttagu bizottságot fog kiküldeni. Ugyanekkor fogja a Barthá Miklós elnöklele alatt álló párt is a saját bizottságát kiküldeni. A K o s s u t h Ferencznel tartott értekezleten az egyesülés ellen senki sem tett kifogást. Justh Gyula az egyesülés módozatait fejtegette és az ő álláspontját valamenynyije magáévá tette. Az öt tagu bizottság kiküldését pedig Eötvös Károly proponálta, s így ő sem foglalt el az egyesülés ellen állást.

A polgári házasság Horvátországban.

A tartománygyűlés költségvetési bizottságának ülésén Gyurkovics interkonfesszionális törvény alkotását mondotta szükségesnek minthogy a felekezetek közt surlódások vannak és az elkeresztelések szaporodnak. Jak-sics (jogpárt) kérdi, hogy van-e alapja annak a hírnök, hogy Horvátországban életbeléptetik a polgári házasságot. K h u e n-H é d e r v á r y bán czélszerűnek tartana ugyan olyan törvényt amilyenről Gyurkovics említést tett, de a kormány egyelőre a fennálló normákat kielégítőnek találja. A bán kijelenti, hogy egyelőre nem gondol a polgári házasság behozatalára.

Gazdasági kiegyezés és az ipari érdekek.

A győri kereskedelmi és iparkamara az osztrák magyar vámszövetség megújítási kérdésében széleskörű mozgalmat indított kerületében s módot kíván nyújtani arra, hogy a közvetlen érdekelt iparos és kereskedő osztály is hangot adjon óhajainak. E végből az ipartestületeket hívta fel nyilatkozattételre, — mint a kisiparosok legszervezettebb érdekkép-

viseletét, felszólította továbbá a nagyiparváltatokat egyenként s a kereskedők testületeit is. A kamara megkeresése így szól: A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur felhívta a kamarát, hogy az Ausztriával jelenleg érvényben levő, de a közel jövőben lejáró vám- és kereskedelmi szövetség megújítása tárgyában a szükséges tanulmányokat tegye meg, a kellő adatokat gyűjtse egybe és az érdekelt körök indokolt kívánságait hozzá terjessze fel. — A folyó évi november hó 7-én tartott kamarai közgyűlés 188 sz. határozatából kifolyólag van szerencsénk a t. czímet tisztelettel felkérni, hogy konkrét adatokra támaszkodó kívánalmait az általános vámtarifa egyes tételeinek esetleges módosítására irányulólag a kamaránál f. évi november hó 20-ig bejelenteni s egyidejűleg indokolt véleményét mondani sziveskedjek arra nézve, hogy a monarchia másikkal felének a jelenleg érvényben álló szerződés által biztosított kereskedelmi és ipari helyzete saját iparunk és kereskedelmünk érdekeit miképpen befolyásolja. Tekintettel az úgy kiváló gazdasági fontosságára, tisztelettel kérjük a t. Czímet, hogy véleményét kettős körülménnyel, kimerítő indokolás kapcsán hozná meg. Há a debreczeni kereskedelmi és iparkamara mikor tesz már lépést az új gazdasági kiegyezés érdekében.

KÜLFÖLD.

Tüntetések Bécsben. A Rathaus előtti téren tegnap már kora reggel óriási tömeg foglalt helyet, a melyet azonban a nagy számban kirendelt rendőrség fékmentartott. A mikor az antiszemita községtanácsosok testületileg megjelentek a városházán, a tömeg Hoch kiáltásokba tört ki s vonult a parlament felé. Az örült tolongásban senki sem nézte szomszédját, hanem tolakodott előre és kiabált. Iszonyu, fül-siketítő kiáltásokat vittek véghez és szaladtak, szaladtak előre feltartóztatlanul. A kirendelt nagy számú rendőrség gyengének bizonyult a zavargó tömeggel szemben. Némelyek berontottak a városház előtti parkba, mások a rácsozatra kapaszkodtak fel

A „DEBRECZENI” TARCZAJA.

Az utolsó ág.

Irta: MÓRA ISTVÁN.

I.

Az őszi barackfának az a természete, hogy az alsó, tavaly még virággal, gyümölcs-csel tele ágai nem hajtanak ki az idén. Csak a felsők rakodnak meg bimbóval, azok hajtanak rózsaszín virágot, f-nyes, egészséges levelet. Utoljára csak egyetlen ágacska marad még élőknek, főt a nyurga, veszendő fa tetején. De az az egyetlen élő vessző olyan egészséges, olyan buja, olyan megtermett, mintha nem is annak a balátra vált törzsnek a hajtása volna. Pedig jövőre elvész.

Kertész ember nézi-nézi a vesznitért fát, nézi, nézi, a gazdag egyetlen galyat s leveszi ojtóágnak, hogy el ne vesszen a fája. Ugy lesz új, termő fája megint.

Híven egyetlen élő ága volt a familiájának Monostori Gyerő Bálint.

Az egykor híres, nevezetes had, a kiből valók voltak két varmegye nagyfeju csak ez-élt hetven esztendővel is: úgy elfogyott, mint a három varmegyében fekvő javaik. Mert azok is elfogytak. Annaira el, hogy nagy seregarcz-képük idegen portárra szorult, a Barándi Amélie bárónő portárra, a ki vén lány volt és Gyerő Bálintnak a nagynénje anyai jusson.

Ez a vén leány nézte olyan szemmel Bálintot, mint a kertészember az őszi barackfa

és innen folytatták kiáltásukat. A parlamentben volt képviselő ki mentek az erkélyre és onnan nézték a tomboló népet. Időközben új rendőrsapatok érkeztek, a melyeknek sikerült a népet a parlament előtti térről leszorítani. Egy pillanatra csend lett a tájon. De csak egy pillanatra. Mert csakhamar arra hajtott el Lueger, négylovas kocsiban. A tömeg zúgó Hoch kiáltásokkal fogadta s a néptribun barátságosan köszönetet mondott jobbra-balra.

A tömeg egy része ekkor a Burg felé vonult, de a rendőrkordonnak eleinte sikerült ezt megakadályozni, de a tömeg csakhamar a park előtt volt. Egy részüknek daczára, hogy a burg-őrség és egy század vadászság őrizte, sikerült a burg belsejébe is behatolni, a hol aztáú Hoch Lueger kiáltásokban törtek ki és csak a katonaság szuronya elől menekültek.

Zágrábi zászlósértők.

(Egyetemi suhanczok a törvény előtt.)

A mi tegnap a zágrábi törvényszék tárgyaló termében lejátszódott, az a végtárgyalások történetében páratlanul áll. A legviharosabb jelenetek folytak le, leirhatatlan izgatottság közepette és az elnök minden kísérlete a rendelkezésre álló fegyelmi eszközökkel, helyreállítani a rendet, hasztalan volt.

A vádlottakat valóságos anarkistikus hangulat fogta el, kinevették az elnök intelmeit, csufolták az ügyészszel, gorbombáskodtak a törvényszékkel és kedélyeskedtek a hallgatókkal.

A tárgyalás rendes menetét biztosítani az elnök minden kifejtett erélye mellett képtelen volt. Minden jel arra mutat, hogy a vádlottak ily módon akarják az ítélet meghozatalát lehetetlenné tenni.

A tárgyalás lefolyásáról különben hű képet adni lehetetlen. Óriási zűrzavar az egész, az izgatott jelenetek hosszú láncolata ez, mely a diákok ügyét bizonyára nem azok előnyére változtatta meg.

A tárgyalás kezdetén az ügyész elmondta a vádbeszédet, melyben valamenyi vádlott példás megbüntetését kérte. Előadása higgadt és tárgyilagos volt. Daczára ennek, néhány vádlott folytonos közbeszólásokkal molestálta az ügyészt, ki így sodrából kihoztatván, nevelélténekek mondotta a diákok magatartását.

Ekkor vette kezdetét a tohuvalu. Va-

utolsó ágát. Nagy tervei voltak vele. Mióta rámaradt, (mint hanczurozó gyerek még) azóta mindig szövi azokat a terveket. Annak pedig husz esztendeje már.

A terveihez képest nevellette, taníttatta, úgy, a hogy egy főrangú és dugzagdag asszony csak teheti.

A fiu eszes volt; szóra, tanulásra hajló s az a rengeteg elfoglalat, melylyel a nagy világra szánt fiukat ma kinozzák: a fizikumának se ártott meg. Iskoláiról, külföldi utjáról azon pozzgáson, pirosan jött vissza. Amélie el volt ragadtatva a gyerek külső szépségétől. Nagy biztosítéka volt az az ő terveiuek; nagyobb, több, mint a kitünő irásai.

Mikor kigyönyörködte magát benne, tapogatni kezdte a legény belsejét is.

— Most aztán mi szándékok a jövőre? Bálint nem habozott a felelettel.

— No bizony. Nincs nekem szándékom, nincsenek terveim edes néném. Nekem csak kötelességem lehet, mint a féle szegény le-génynek. Valami dolog után nézek. Egész nem-zetségem a meggyét szolgálta, en is jó leszek tan valaonire. Leszek tiszteletbeli jegyző vagy szolgabíró czímmel kanczelista vagy mi, mig tovább vihetem. Oda meg csak bejutok.

A bárónővel forgott a világ; rózsaszín, meg fekete foltok táncoltak a szemé előtt. Hisz ez egy férfi: az volt az öröme; hisz ez nem az én magas terveim hőse: az volt a bánata. Ez egy hétköznapi napszamos lélek.

A bárónő nem tudta fölfogni egy hétköz-napi, munkás ember értékét.

lamennyi vádlott felugrott helyéről, áugorták a padokat, átvetették magukat a korláton, mely őket a törvényszéktől elválasztotta és formálisan megtámadták az ügyészt.

Az elnök hiába int a börtönőröknek, a védők hasztalanul kísérlék meg védenzeik le-csilapítását, ok továbbra is szitkozódnak, lár-máznak és dühöngnek.

Az elnök többeket elítél sőtét magánzár-kára, több napi börtre, ez semmit sem használ. A zajba belevegyül a karzati közönség lár-mája is, úgy hogy az elnök a karzat kiüríté-sét is kénytelen elrendelni. Mialatt a karzatról kivonulnak a hölgyek, virágokat szórnak a vád-lottakra.

Nagy nehezén helyre áll valahogy a rend, a mikor a védők megkezdik plaidor-ukat. A védők a helyett, hogy védenzeik cselekményeit mentegetni próbálnak, politikai beszédek tartanak, de az elnök minden közjogi fejtegetést rögtön félbeszakít. Minden félbeszakítás a vi-haros jelenetek megújítását jelenti.

Az elnök hiába csönget, hiába utasít rendre, hiába sujt büntetésekkel, a rendet nem lehet helyreállítani, úgy hogy az elnök óriási izgatottság közepette a tárgyalás félbeszakítá-sát rendeli el.

Mozgósítások Romániában.

Budapest nov 13.

Az összes kormányparti és ellenzéki la-pok jelentése szerint Bessarábiában ez idő-szerint egy egész hadtest van elhelyezve.

Az odesszai hadtestparancsnokságnak három hadosztály, ugymint a razdelnaji, nikolajjevi és baltai, valamint a tiraspoli független lovas hadosztály még a mult nyáron részletes hadgyakorlatokra voltak összpontisítva Bessz-arábiában.

Azóta e csapatok ott maradtak és pa-rancsnokságuk székhelyét Ackermannba helyez-ték át ideiglenesen.

E szerint tehát, a Bessarábiában levő felhadtestparancsnoksággal együtt ezidőszereint e vidéken egy egész hadtest, nyolcz ezred gya-lozság, két ezred tüzérség, három század ko-kozzák lovasság és egy ezred rendes lovasság vannak.

Az Adverul jelenti, hogy egész Beszar-abia el van árasztva kémekkel, a kiknek az a feladatuk, hogy a román intelligens osztályt

Soka nem tudta, mit szóljon. Utoljára is elnevette magát.

— De edes fiam, maga nagyon fura. Hol szerezte ezt a különös elhatározást. Szüksége van arra magának?

— Az van, bárónő, szükségem.

— Ugyan? Elfelede-t ön engem?

Bálint megcsókolta a vén szűz össze-asszott kezeit.

— Nem, edes néném. Nem feledhetem el, ember se volnék, ha azt tennem valaha. De magamat is becsülöm. Becsülöm annyira, hogy megköszönjem önnek, a mit értem tett, aztán menjek. Menjek a magam lábán, egyem a magam kenyereit.

Amélie rosszul tett.

— Ez az ember erősebb, mint én, — azt gondolta magában. De megkísérlem az el-fogását.

— Helyesen van, nem bánom. De csak nem szalad el ebben a perczen. Egy kis pi-henő sem árt magának ebben a csendes zug-ban, a hol a gyermekemlékek várják. Meg aztán, — hát nem szabad nekem magát az enyimnek tartanom?

— Edes néném...

— No ugy-e? Maradjon itt egy kicsit. Bár a télig.

Gerő Bálint le volt fegyverozve.

— Ha ön olyan jó: maradok valameddig. De csak ugy, ha hasznomat is veheti.

— Azt is veszem. Nagyon is veszem. Nézze ezt a sok bolond könyvet. Ezek a gaz-daságom ügyei. Azt hiszi nincs azokban elég

olyton szemmel tartásuk, mert attól félnek, — hogy valaki elárnyja Romániának az oroszok készülődését. (?)

A legnagyobb izgatottság uralkodik az egész országban és uton-útfelen nagy háború ki-töréséről beszélnek.

A Lumea Nova még tovább megy és állítólag katonai körökből szerzett hírek nyomán erősen állítja, hogy az erdélyi és temesvári hadtestparancsnokságok készen állanak, hogy egy adott jelle Romániába jöjjenek, és a román hadsereggel válva, megakadályozzák az oroszoknak előnyomulását a Balkán-félszigetre.

E fantasztikus hír eléggé illusztrálja a romániai közvélemény izgatottságát.

Tanügy.

Az egyiptomi tanulmányut elhalasztása. Az kairói osztrák-magyar főkonzulátus legújabb értesítése szerint Dalmatában és vidékén — habár kis mértékben — kolera uralkodik. Enné fogva a középiskolai tanárok számára a vallás- és közoktatásügyi minisztérium által rendezett egyiptomi tanulmányut az egészségügyi viszonyok kedvezőbb alakulásáig elhalasztották s az indulás csak decemberben esetleg januárban lesz, a miről a résztvevőket annak idején értesíteni fogják.

Magyarságáért üldözött tanító.

Juhász József szemlaki tanítót, ki a magyar nyelv érdemeiért a közoktatásügyi miniszter részéről kitüntetésben részesült, állásától fel-függesztették és ellene fegyelmi vizsgálatot indítottak. A felüggesztés oka tulajdonképpen a miniszteri kitüntetés volt. A helység lelkésze ugyanis nagyon rossz szemmel nézte, hogy a nevezett tanító annyira buzgólkodik a magyar nyelv tanítása körül s felbujtotta a lakosságot ellene. Midőn a tanító védekezett, feljelentette az egyházi hatóságnál, mely a tanító ellen nagyon szigorúan járt el.

igazítani való? Ha már éppen muszáj magának dolgozni.

Nem volt azokban pedig egy mákszem hiba se; tanunk rá valamennyi káromkodó gazdatiszt.

II.

Amélie bárónő huszesztendősi plánumainak im ez volt a boga:

Valahány Gyerő: mind rossz volt. Aki- ket ő ismert is, a többi is. A belsejük volt rossz a lelkük. Itt van most az egyetlenegy még, a ki él. Annak a lelke szűz s az most ő rá van bízva. Ő rá hagyta ledér apja, ő rá bízta utóbb elveszett anyja, az ő szegény buga. Nem, nem fognak szemrehányó tekintetet vetni rá az égből, ha mind a ketten ott vannak. Egy új, nemes, jó Gyerőhad törzsökévé neveli azt a gyereket. Kuporog, szerez, magának való borzéletet él, — hogy az új Gyerő- ház se legyen szegényebb a réginél. Ha a fiu felnő, leveti remete-köntösét, visszamegy a maguk csillogó világába még egyszer, vezetni fogja Gyerő Bálintot rózsaválogatásra s mellette lesz, hogy a tüske meg ne surzja, lapuló kigyó meg ne csipje. Az ország első lányai közül valónak kell lennie az új Gyerő-nemzet anyjának...

Es erről a tervről akkor se mondott le a bárónő, mikor a Bálint felnőtt lelkébe bele- nézett.

— Csakhogy itt marad. Megkötöm, ma- gamhoz lánczolom s vele megyek, ha menni akar.

Szegény bárónő! Ugyan kevés öröme telt biz abban, hogy a Bálint ott maradt. —

Színház.

Hentallerné Pauli Mariska harmadik fölépte.

Lili.

Énekes vigjáték.

Debreczen, nov. 13.

Végre tehát a jég teljesen elolvadt s a lelkesedés folyama, a melyet tegnap estig a közöny fagya bilincsekben tartott, medrének egész szélességében hömpölygette hullámozó habjait.

Olyan telt házat, olyan szép és lelkes közönséget, a minőt a bájos művész tegnap fölépte színházunkba vonzott, csak ritkán, a legkiválóbb alkalmakkor látott a művészeteknek e díszes csarnoka. Már jóval hét óra előtt megindult az emberáradat a színházhoz vezető fő- és mellékutakon s mikor a rendező megadta az első felvonásra a villamos jelt, már minden páholy, — még a második emeletiek is — és az egész földszint annyira telve volt előkelő, művelvetre vágó és képes közönséggel, hogy egyetlenegy hely sem maradt elfoglalatlannal.

De meg is érdemelte ez az este a közönség részvételét. Ez a szellemes francia vigjáték már magával az egyszerű szöveggel is, pusztán elolvasás által képes volna bárkit a legkellemesebben szórakoztatni, olyan művészi tolmácsolásban bemutatva pedig, a hogyan tegnap láttuk és hallottuk, feledhetlenül kellemes hatást gyakorolt egész közönségünkre.

A darab három főszereplője: Tiszay, Tapolczay és Hentallerné Pauli Mariska asszony tegnap este igazán a legjobbat nyújtották, a mire az előadó művészet képes lehet, s mind a harmójukat megilleti a legnagyobb elismerés.

Azonban ugy a játék, mint az érdekelt- ség szempontjából a tegnap esti fényes siker kivívásában az oroszán rész Hentallerné Pauli Mariskát illeti meg.

Azt sem tudjuk, sok oldalú művészi tehetségének melyik ágára irányítsák inkább a figyelmet, mert egyaránt kitűnő volt ő ugy is, mint előadó-, ugy is mint ábrázoló-, ugy is mint éneklő-művész. Igazán Isten ritka adománya, hogy egy emberben ennyi kiváló képesség legyen felhalmozva. De bármekkora csodálattal követjük is minden ízében művészi játékát, bármily érdeklőt volt is előadása, gesztusa, mimikája, maskája, a legelbűvölőbb

hatást mégis csak az ő bűbajos éneke gyakorolta. Ő, azok a második felvonásbeli remek énekek sokáig, nagyon sokáig itt zsonganak még fülünkben, dudoljuk magunkban s mindig ő reá gondolunk, a kitől hallottuk, a ki előttünk csicseregte. A művész atyai anyai örökségének egész gazdagságát feltárta előttünk s a Pula i iskolája Markovics Ilka-művészetével párosultan: csoda-e, ha meghódol- tatta még ezt a mi éppen nem lobbanékony s csak az igazi kitűnőség előtt meghajló közönségünket is.

Ő vele együtt osztzkodtak a pálmában Tiszay és Tapolczay, ez a két első- rangú művész, a kik mindig tökéleteset szoktak nyújtani. Tiszay a művész, megsugathat Tiszaynak, a direktornak, hogy a debreczeni közönség nagy élvezetet talál az ő művészi játékokban s megrövidítve érzi magát a direktor ur szűkkebelűsége miatt, a ki — bizonyára csnt pa feltékenykedésből — az ő dupla druzsájá- alig engedi szerephez jutni.

Ha még megemlítjük, hogy Krémér Jenő tegnap óriási alakító képességről és önuralomról tanuskodó kifogástalan művészettel játszott, s hogy Locsarekné, Sándor Emil, Püspöky (különösen a második felvonásban) és Szatmáry igen jól megáll- lották mellékszerepeikben a helyüket, beszámoltunk a tegnapi feledhetetlen szép estéről.

Itt térek rá arra, a mit legelől kellett volna megemlítenünk, hogy Hentallerné asszonyt az általános lelkes ovációkon kívül még az a kitüntetés is érte, hogy első beléptekor az orchestrumból óriási babékoszort, gazdag élővirág-díszszel — nyújtottak fel neki. A koszorú széles nemzetiszínű szalagján ez a felirat volt: A művésznőnek — debreczeni tisztelői s mint értesülünk, a helybeli független- ségi párt vezérférfiai fejezték ki vele a mű- vész iránt érzett tiszteletüket. Ugyanakkor izlésesen összeállított remek virágkosarat is kapott.

Most már erősen hisszük, hogy a mai este ismét zsufozásig telt ház fog gyönyörködni a bájos vendég művészi játékában és éne- kében.

Irodaom és művészet.

•Közlöny. A debreczeni hittanszaki önképzőtársulat huszonhat év óta adja ki ezt a szerény lapot s másfél évtized óta nyomta-

— Padka mellett jár még az én kicsikém.

Biz az pedig szárnyon járt már régen, pillészárnyon.

Amélie kétségbe volt esve. Látta, hogy a gombolyag vége ki nem kerül szépszerével: vágáshoz készült. Eppen a Gorotvai kastélyból jövet történt.

— Édes fiam, komoly beszédem van önnel.

— Parancsoljon bárónő.

— Nénémnek szokott ön engem hívni.

— Igen, édes néném.

— Nem gyerek ön már, édes fiam, én meg öreg vagyok, ma-holnap az életem.

— Meg az Istenére...

— Meg arra. De én ugy viseltem gond- ját, ahogy az Isten akarta. Viseltem most is.

Ne beszéljen, mondtam. Két éve, hogy ön, mint kész ember hazajött. Együgyű, de be- csületes tervekkel: tudom. En lebeszéltem azok- ról. Nincs szüksége semmire, — ne piruljon

— hisz az ön mindenem. Jó volt hozzám, rám hallgatott, itt maradt, segített nekem. És én azóta várom, várom, mikor teszi föl örö- meimre a koronát, mikor segít engem arra, hogy egy imádságban beszámoljak ön- ről két elszállt léleknek és a fölmentést kérjem: mikor házasodik meg.

Bálint szédült. A szeretet hangja megre- megtette titokviselő lelkét. A bárónő tovább beszélt:

— Bevittem önt a mi világunkba, ajtót

Nap-nap után kisebbnek látta. Ah! sehogy se illett be az ő eszményképei közé, nemhogy hősné meglette volna. Édes Istenem, hogy el- csattangol fél-fél napokat erdőn-mezőn, kutya nélkül, fegyver nélkül, gyalog. Összeáll, be- szédbe ereszkedik napszámos paraszttal, su- bára hever a vén tolvaj juhász bűdös cseré- nye mellett, eszik az árnyékban.

Szegény Amélie; menyire csalódott.

De csalódott Gyerő Bálint is. Csalódott ember- erejében. Nem készült már se megére, se a világon sehoval, ide volt köte, meg is volt kötözve. Valamelyik majorosnak volt egy fogadott leánya, a kit különben nem is valami jó szándékkal fogadott föl, (nem való az do- logra), hanem a Pesten koncsorgó jóféle bátyja testálta rá.

Ennek a leánynak a fehér keze fogta meg Gyerő-törzsök utolsó ágát. Erősebben fogta, mint Amélie báróné. A mindig adós majoros nem bánta. Így tán még hasznát ve- szti annak az aranyos nyűgnek. — Lehet, — hogy vette is.

Bezzeg nem vette hasznát a bárónő Bálintnak. Erős, megcsontosodott akaratán kifog- gott az egykedvűségével. Engedett neki min- denben, ment vele, ahova óhajtott, föl a pénzpocsékoló magas világba is. Megállta a helyét ott is; szívesen látták, becézték: de megfogni nem lehetett. Aztán szökött is, mi- helyt lehetett, a vén kastélyba vissza.

A házasság dolgában pedig lehetetlen volt beszélni vele. Ferfinak betömté a száját valami vastag célzással, az asszonyi szót el- ütötte tréfával.

tásban jelenik meg a fiatal tehetségeknél mindig figyelemre méltó szárnypróbálgatásai, tartalmazó újság mely havonta jelenik meg, melyhelyt be áll a tizhónapos munkaidő. A XXVI évfolyam szerkesztői Sáfány Lajos és Veress István negyed éves hittanhallgatók. Az első szám változatos tartalma a következő: Szerkesztői előszó. A szerkesztők. Az evangéliom Istennek ereje. Dr. Erdős Józseftől. Az ur nevéért mint költemény melyet a Debreczen alkalmilag közölt is, Sáfány Lajostól. Levél az indusföldről. Harsányi Sándortól. Felolvasás. Soltész Elemértől Vegyes közlemények. A lapra előfizethető helyben 1 frt 50, vidéken 1 frt 70 krajczárjával.

Központi névmagyarosító társaság.

Budapest nov. 14.

Telkes Simon ur, a K. N. T. elnökétől vettük az alábbi levelet, mely lelkesen hívja fel az idegen hangzású névvel bíró hazafiakat a névük megmagyarosítására.

A levél így szól:

Kérjük a tekintetes szerkesztőségtől azon hazai eszmének, melynek nevében társultunk lettünk és mely nem egyéb, mint azon óhaj, hogy a magyar polgárnak családi neve is magyar hangzású legyen, ezen eszmének kérjük elfogulatlan, higgadt méltóságát és pártolását. Most derült egét a magyarságnak, ki tudja, honnan támadható ellenséges légáramlat mily hamar boríthatja el ismét fenyegető felhőkkel; még sokan vagyunk, a kik fájdalmas érzéssel emlékezünk vissza az időre, mikor az idegen népszámláló a legnagyobb embert sem írta be magyarnak, hacsak neve is nem volt czafolatlan magyar hangzású; nem magyarnak tartanak most is külföldi albarátaink mindenkit, ha neve nem magyar, legyen bár, hogy nevét tisztán magyar szövegű könyvnek czimlapján látják; de különben is, azt hisszük, van számtalan polgártársunk, a kik hálát éreznek elődei iránt, ha igaz magyar nevet hagynak vala rá örökül se hitünk a mellett bizonyít, hogy családi kötelességét teljesít vérszerinti utódai iránt az, a ki siet idegen hangzású neve helyett tiszta magyarhangut váltani, hogy azt hagyhassa tiszteletreméltó örökül reájuk. Úgyünk a társadalmi téren várja szerencsés folyamatát.

A lelkes hangú levél végén a következő

nyitottak előttünk, válogathatott ön, a szándékot is látta: miért nem választott? Szóljon egyenesen, édes anyja emlékére kérem.

Felelnie kellett. Vallania.

— Édes néném, könyörögnék, hogy engedje el a válaszat, de tudom, hogy hasztalan tenném. Vallok. Szeretek egy leányt. Szeretem régen és végélenül. Bocásd meg én édes néném.

A bárónő fellelegzett.

— Hát akkor vedd el. Ki az?

Ez volt az a kérdés, melyre rémségesen nehéz volt a felelet.

— Egy leányt, a kinek nincs neve. Egy szegény leányt, egy senki lányát, a kit te soha el nem fogadnál.

— De ki az? A nevét, a nevét!

— Mondtam, hogy nincs neve. Egyik majorosodnak a fogadott leánya.

A villám leütött. Amélie sokáig el volt kábultva; de föleszmélt. Az erőstövű szeretet a veleszületett gög veszekedtek sziveben. Emez öregebb volt.

— Haha! Egy nyomorultért, egy senki kölkeért sárba taposta reményeim, anyja, családja nevét, férfi terveit. Haha. Ezért nem lett ön se szolgabíró, se vicispán? Pfuj, egy rongyért, egy szeméért. Takarodjék.

Monostori Balint nem ment. Ezért a szóért nem maradhatott adós.

— Asszonyom, megyek. Csak azt tudja még meg, hogy annak a lánynak gyermeke is van.

— Az én gyermekem!

utasítást ajánlja a K. N. T. elnöke a névmagyarosítók figyelmébe:

1. A névmagyarosításhoz kivétel nélkül anyakönyvi kivonat (keresztlevele, születési bizonyítvány) kívánatik. Ha egy spának több gyermeke ugyanazon anyakönyvbe van bevezetve, akkor nem szükséges minden gyermekről anyakönyvi kivonat, hanem egyen együtt mindnyájáról az ugynevezett »Családi értesítő« is elegendő.

2. A bélyeg 40 krajczár minden nagykoru személy, valamint egész család után: ha azonban nagykoru családtag is van, azután külön kell az 50 krajczárt fizetni. A törvény értelmében egy kérvényen többen is folyamodhatnak, sőt egész községek is, de a bélyeg minden nagykoru után fizetendő. Külföldi anyakönyvi kivonatokra még külön 15 krajczárnyi magyar bélyeg teendő.

3. A folyamodványt annál rövidebbre lehet fogalmazni, mivel benne nem szükséges elősorolni a névmagyarosítás okait. Azonban a kérvényből nem szabad kifelejteni az aláírás és lakáson kívül a foglalkozást is kitenni. Szabad királyi és rendezett tanács városokban a tanácshoz, kis és nagyközségekben a járási szolgabíróhoz kell intézni s beadni a folyamodványt, a melyben az illető hatóság elkérendő, hogy a kérvényt pártolólaj terjeszse fel (a szolgabíró az alispán útján) a m. kir. belügyminiszteriumhoz. Az, a ki az így szerkesztett és aláírt folyamodványt személyesen adja át az illető hatóságnál s mindjárt ott kihallgatattatást kéri, csak megrövidíti és meggyorsítja az egész eljárást.

4. Illetőséggel az 1886. évi XXII. t.-czikk 11 §-ának a) pontja értelmében mindenki ott bír, a hol két éven át lakik s adót fizetett. — Kiskoruk mindig szülei lakóhelyen bírnak illetőséggel. Oly külföldi, a ki öt éven az országban, bár különböző helyeken lakik, adót fizetett s valamely választási névjegyzékbe bejegyezve van: magyar honpolgári joggal bír.

5. Fordul elő eset, hogy az apa kiskorú gyermekének megengedi a névmagyarosítást, de ő maga nem változtatja meg nevét. Ilyenkor leggyeyszerűbb, ha az apa folyamodik fia nevében. Kiskorú árvák szintén megmagyarosíthatják nevüket, melyhez az anya, mint természetes gyám, vagy törvényes gyám beleegyezése kívánatik. Itt is leggyeyszerűbb, ha a gyám folyamodik és pedig legelőbb az illetékes árvaszékhez bélyegtelen kérvényen s ennek engedelmét kikéri, melynek megnyerése

II.

Nem kellett soká kilincselnie, hogy egy kicsi állást találjon, akkora helyet, a hol megveti a talpát, de mégis hónapok teltek el, mire vissza jöhetett a majorosékhöz, az égő, tüzes pokolba, melyet Amélie fűtött be.

A bárónő, mikor lecsilapodott, újra fölvette terveit összegubancsolt fonalat. Örült szándékot kötött hozzá s végre is hajtotta a szándékát.

Megvette a majorost, megvásárolta a lányt, aranyhurokkal fogott egy nyomorult embert, a kihez a lányt hozza kötötte tudott gyalázatával együtt.

Mikor Gyerő Balint visszajött: más nevét viselte már gyereke.

Amélie pedig várta, mikor jön a családott ember vissza bocsánatkérő szóval. Még a szavait is találgatta. Ilyenformán szól majd:

— Édes néném, igaztalan voltam, bocsásson meg. Nyomorult, czéda lélek volt, a kiért megbántottalak, nyomorultul megcsalt: bocsásson meg.

Nos, vissza is jött Gyerő Balint. Azaz, hogy úgy hozták targonczán, átlótt fejjel, véresen.

Az őszi barackfa utolsó ága elszáradt, a Gyerő-törzsök kiveszett. Mert a mi gyümölcsöt úgy visz el a madár az utószor termő ágról, s a melyik fa annak az elhullajtott magjából kél: vadfa az már.

Édes Istenem! Mintha a vadfa fa se volna.

után lehet csak, annak csatolása mellett, a névmagyarosítást kérelmezni.

6. A név szabadon választható, azonban kívánatos, hogy a név tapintatos és helyes választásánál úgy a nyelv törvényei, valamint a szerényesség, aesthetika stb. szem előtt tartassék s legajánlatosabb ebben szakférfiak nézetét kikérni.

7. A m. kir. belügyminiszterium a névváltoztatási engedélyt a hivatalos »Budapesti Közlöny«-ben hirdetteti ki, külön pedig az illetékes hatóságot is értesíti, e hatóság pedig a folyamodót mellékletei vizsacsatolása mellett. A hivatalos »Budapesti Közlöny«-ben oly bizonyító erővel bír, mint bármely hivatalosan kiállított okmány.

A közelgő millenniumra va ő tekintettel nagyon h lyesen teszi a névmagyarosító társaság, ha országos mozgalmat indít. Leghelyesebb volna természetesen, ha a belügyminiszteriumból indulna ki a kezdeményezés.

Persze a t. belügyminiszter urnak nem jut ilyesmire ideje, csak a kortárs kedésré.

Mutató tábla.

Szerkesztőségi hivatalos órák: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 6—12-ig, d. u. 1—8 óráig.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartanak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt. **Felvilágosítási tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda ünnepre esik, csütörtökön tartatnak meg. Jegyzőiroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4 egyzői iroda vezetője az iratokat d. e. 9 és d. u. veszi át.

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a be-

Az anyakönyvi hivatalból.

(Születtek 1895. nov. 13-án.)

Olermajer Julianna (Mihály r. k.)
Tóth Ferencz (Erzsébet ref.)
Banki József (János ref.)
Kacsó József (Róza ref.)
Nagy József (Erzsébet ref.)
Balogh István (Margit ref.)
Váradi Zsuzsanna (Erzsébet ref.)
Gutman Salamon (Johanna izr.)
Fülöp József (Eszter izr.)
Kaer Lipót iker (Frida és Anna izr.)

(Elhalálozások 1895. nov. 13-án.)

Rajner Julianna (ref. 16 hó. tüdőhurut.)
Erdei Eszter (ref. 15 é. hasi hagymáz.)
Szücs János (ref. 46 é. mellhártyalob.)
Erős Rózsika (izr. 10 hó. bélhurut.)
Lakatos István (ref. 58 é. agyszélhűdés.)
Sipos Róza (kath. 3 é. roncsoló toroklob.)
Szabó Julianna (ref. 12 hó. tüdőhurut.)
Pósalaki Vilma (ref. 17 é. tüdővész.)

Ujdonságok.

Kossuth Ferencz Mezőtúron. Kossuth Ferencz e hó 17-én Mezőtúrra megy. Fogadására nagyban készülnek. Szolnokon Czebe Károly, Nagy Sándor, Buday József, Szücs Lajos, Gutti József, Hirt Károly, Serler Lajos, B. Takács Sándor, Pályi Balint, Turgonyi Lajos, Kecskeméthy László, Csathó István és Temesvári Tándor bizottsági tagok élén Kenéz Zoltán, Mező-Túron pedig a képviselőtestület élén Mészáros Eodre polgármester, vagy Turgonyi Lajos fogja Kossuth Ferenczet üdvözölni. A

tasuttól diszbadérium és igen számos kocsi kivételében bevonul a menet Turgyoni Lajos zásárára; a testületek zászlókkal kivonulnak, a küzölközés sorsát képeznek. Délután 2 órakor dr. Tóth János orsz. képviselő a piac téren, esetleg a Dobogó nagytermében beszámoló beszédet mond, ő utána pedig Kossuth Ferenc fog beszélni Este diszlakoma lesz a Dobogó vendéglőben.

* **Tanácsülés.** Ma délelőtt 9 órakor a városháza nagy tanácstermében V e r t e s s y István főjegyző elnöke alatt rendes tanácsülés volt, a melynek tárgyait folyó ügyek képezték.

* **Parlamenti affaire.** A képviselőház tegnap ülése elől kifolyólag komoly parlamenti affaire keletkezett a szabadelvű és a nemzeti párt egy-egy tagja közt. Az esethez Appony Albert grófnak a nógrádmegyei tisztújítási mozgalom tárgyában előadott interpellációja szolgáltatja a hátteret. A nemzeti párt vezetője ugyanis interpellációját indokoló beszédében nagy elismeréssel szövegezte Szcitovszky János nógrádmegyei alispánról, kinek hivatalos, pártatlan működése úgy látszik a par excellence kormánypart tetszésével nem találkozik többé és kit ezért egy főispánilag szervezett összeesküvéssel ki akarnak buktatni hivatalából. A mikor Apponyi gróf a kicsinyes politikai manővereket, melyekkel a buktatást el akarják érni, előadta, Pulszky Ágost képviselő, ki a nógrádi események dolgában nem egészen ártatlan, az ő ismeretes hányaveti módján szövegezte közbe, hogy Apponyi gróf előadása tulzolt — A nemzeti párt részéről többen az exallamtitkárt rögtön lezúgták, de Pulszky Ágost, úgy látszik, nagyon találva érezhette magát, mert az ülés berokszolása után még az utózára is kivitte a nógrádi manőverek pertraktálását. A kapu előtt Gajary Ödön, Münnich Aurél és Szerb György társaságában bevarta a kijövő nemzeti párti képviselőket és legelőször Andreánszky Gabor báró felé fordult, ki előtt Szcitovszky alispánról kemény kifejezésekben emlékezett meg.

Pulszky dühösködését meghallotta ekkor a szintén kijövő Szentiványi Árpád, ki maga köré vette Ugron Zoltánt és Andreánszky Gabor bárót, egyenesen Pulszky Ágost felé indult és így szólította meg:

— Hat ön igazán azt állítja, hogy Szcitovszky alispán üzelmei piszkosak?

— Adminisztratív tekintetben igen, hangzott Pulszky válasza.

— No hát, ez pimaszság, — vágta vissza Szentiványi Árpád és ezzel ott hagyta Pulszky Ágost csoportját.

Pulszky néhány pillanatig még hevesen gesztikulált, aztán Szerb György és Gajary Ödön képviselőkhöz fordult és azokat felkérte ügyének elintézésére.

Eljegyzés. Nyilas Mihály posta és táviratizst a napokban jegyezte el Csóthy Lajos helybeli tekintélyes iparos szép és kedves leányát I l o n k á t.

A bejelentési hivatal ügyforgalma. A bejelentési hivatal szorgosan dolgozik. Még a hónapnak fele sem telt el s már is a kimutatás szerint ebben a hónapban 4069 be és ki-entést intézett el a hivatal s 1608 lakás változásról érkezett ez idő alatt jelentés.

* **A zágrábi zászlósértéshez.** A nagyenyedi Bethlen-kollegium theologiai akadémiájának a hallgatói most tárgyalták az annyira ösmeretes zászlósértés ügyét. Azért nem került ez a dolog előbb szövegre, mert a tanulók a szüreti szünet alatt távol voltak. Az izgalmas vita végeztével a közgyűlés egyhangulag elfogadta H e g y i Péter harmadéves theologus javaslatát, a mely így hangzott: »A nagyenyedi Bethlen-kollegium theologiai akadémiának ifjusága a zágrábi egyetemi hallgatók által a király-napok alatt elkövetett hazafiatlan, vérlázító, undok tettét teljes fölháborodással ítéli el. E határozatot a hírlapok útján hozza nyilvánosságra.

* **Ünnepély a főiskolában.** A debreczeni főiskola énekkara már napok óta készül arra, hogy egyik alapítójának Nagy Lajosnak emlékünnepélyét megtartsa. Ebből az alkalomból Balogh Ferencz theologiai tart. alkalmi beszédet.

* **Öngyilkos katona.** Mint lapunk zárta-kor értesülünk, ma a »Kossuth-kaszárnya egyik legénységi szobájában K u c z i k 39-ik gyalogezredbeli közlegény mellbe lötte magát. Az öngyilkosságot az alatt az idő alatt követte el, míg a század többi legénysége a gyakorlótéren végezte kötelességét. A lövés haláltára a katonák összefutottak s miután megtudták, hogy a lövés zaja melyik szobából eredt, a szoba ajtaját — mivel az be volt csukva — betörték. Az öngyilkos katona ott feküdt ágya előtt, mellette pedig M a n n l i c h e r fegyvere hevert. Mellén nagy lösebb tárogott erősen patakzó vére pirosra festette körülötte a kaszárnya szobájának padozatát. Az orvosi segély nem késett ugyan sokáig s a sebet erősen bekötötték, de azért kevés reményt fűznek életben maradásához. Az első segélynyújtás után kiszállították a katonai kórházba. A legénység azt beszéli, hogy a szerencsétlen katona öngyilkosságának oka az volt, hogy a legény egy pár hét előtt az ezredtől megszökött és néhány nap előtt hozták vissza a csendőrök ezredéhez. A büntetés kiszabása most következett volna s valószínűleg az ettől való félelem kergette a halálba a szerencsétlen közlegényt.

* **Az iskolák megnyitása.** Alig hogy megnyiták szeptemberben az iskolák, csakhamar bekellett azokat zárni. Vörheny és kanyaró járvány ütött be s százával döntötte ágyba a gyermekeket. Hetek óta szünetelnek e miatt az előadások s nem növekedhetik a hasznos elemi tudományokban a legfiatalabb nemzedék. Ma végre megszűnt a kényszerű, kelletlen vakáció az iskolák egy részében, mivel a kanyaró kíméli a tíz éven feüli gyermekeket s közöttük ez a ragadós betegség csak ritkán fordul elő. A t. főúros indítványára Simonffy Imre polgármester a mai napon megengedte, hogy az ev. ref. felsőbb leányiskola hat felsőbb osztálya, a r. kath. leányiskola 5es 6 osztálya mártól, nov. 14-től kezdve ismét megnyitassék és hogy Alföldy Károly tánczmester 10 év-s-nél nagyobb növendékeivel a táncztanítást újból megkezdhesse.

* **Oláh sajtópör.** Megint lesz része a kolozsvári esküdtseknek oláh sajtóperekben November 26-án lesz egy per. Dardea Sándor és társa kerül a törvény elé, a Tribunalban 1894. jul. 28-én megjelent közlemény miatt. E közleményben vádlottak dieshimuszokat zengedeznek a kolozsvári mártiroknak. December 3-án lesz a másik per. Moldován György és társa a Foaja Poporuluj czmű Nagyszébenben megjelenő 1894. évi 38-ik számában izgattak a magyar nemzet s a nekik kenyeret és egyenlő jogokat adó magyar haza ellen.

* **Mulatságok.** Lapunk tegnapi számában nyitottuk meg e czímen a rendes szezon rovatunkat, melyben olvasóink úgy a helybeli mint a vidéki mulatságokra vonatkozólag megtalálják az előzetes tudósításokat, s a mulatságokról szóló tudósításainkat Különösen a névsorra fordítunk nagy gondot, s azon leszünk, hogy abból soha se hiányozzék egy név sem, különösen pedig a lányoké! Erről szavatol rendes bál tudósítónk, kinek klakkját, frakkját és lakkját a nemes czél érdekében a szerkesztőség közkötségen kiváltotta a zálogból, hol a nyári, szezon morte-ban pihent. Ennek ellenében kimondottuk azt, hogyha egy szép lány panaszt emel azért, mert a névsorból ki-maradt, úgy bál tudósítónk ellen azonnal megindítja szerkesztőnk a fegyelmi eljárást hivatalból. Ez pedig nagy szó am, mert a legkisebb büntetés is érzékenyen fogja sújtani a vétkest, ugyanis megfosztják a szerkesztőség adományától és a klakkot, frakkot és lakkot oda ajándékozzuk egy másik munkatársunknak, a kire a szerkesztő leg garde rob-ja rá-passzol!

A kereskedő ifjak önképző egyesületének választmányából alakult bizottság a következő felhívást bocsátotta ki: Tisztelt

tagtársak! Egyesületünk bel életében önképzésre és szórakozásra irányuló cselekményeinkre, legalkalmasabbak a bekövetkezett hosszú téli esték. Mint az előző években úgy ez idén is, gondoskodunk róla, hogy szakfelolvasások, dal- és szavalati estélyek által, az egyesületi életet tagjainkra nézve hasznossá és kellemessé tegyük, s ezzel szemben elvárjuk tagjainktól, hogy érdeklődésük és összetartásuk által ezen törekvéseinket támogatni fogják. Eme munkánk kezdete gyanánt egyesületi tagjaink ismerkedési és tömörülési céljából folyó év november hó 16-án szombaton este 8 és 1/2 órakor a »Margit« fürdő disztermében házi estélyt rendezünk, melyre egyesületi tagjainkat és közvetlen hozzá tartozóikat minél nagyobb számban mejel nére kérjük ezennel fel. Ezen estélyen a vendéglőssel tett megállapodásunk alapján étlap szerinti vacsora személyenként 80 krért lesz kiszolgálva.

Táviratok, Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, nov. 14.

A képviselőház mai ülésén küldte a tüzvonalba a szabadelvű párt első szöveket.

Először Papp Géza beszélt a költségvetés mellett, utána Batthány Tivadar gróf a kilepettek közül szövegezte a budget ellen. Beszéde után Pulszky Ágost jelentkezett szólasra s a költségvetés elfogadása mellett nyilatkozott.

Ujabb parlamenti affaire.

Budapest, nov. 14. (»Debreczen« eredeti táv.) A képviselőház mai ülésén Papp Géza beszédében Vajai István közbeszólt, mire Kubinyi Géza válaszott. Kubinyi Géza meglőzöttjai Gajary Ödön és Münnich Aurél képviselők az ülés alatt magyarázatot kértek Vajaitól, ki hajlandó volt a bocsánatkérésre, ha Kubinyi is megköveti őt. Az ügy elintézetlen.

A Pulszky-Szentiványi párbaj.

Budapest, nov. 14. (A Debreczen eredeti táv.) A tegnapi ülés után Pulszky Ágost és Szentiványi Árpád közt tudvalóleg összeszóalkozás történt. A felek ennek következtében ma reggel párbajt vívtak volna, de a segédek felszólítására lövés előtt kibé-kültek.

Márics konzul üzelmei.

Budapest, nov. 14. (»Debreczen« eredeti távirata.) A szerb kormány Márics szemendriai osztrak-magyar konzult, aki tudvalóleg szerbiai alattvaló, ötszáz frank bírságra ítélte, amiért a szerb sertésveszre vonatkozólag, hamis híreket küldött Budapestre és állítását spekulációkra használta föl. A szerb kormány egyttal felkérte a magyar kereskedelmi minisztert, hogy Máricsot mozgítsa el állásától, mert a konzul üzelmei a legkevésbé szolgálnak a magyar állam tekintélyének emeléséhez.

A skuptsina ülése.

Budapest, nov. 14. (»Debreczen« eredeti távirata.) A skuptsina e hó 24-iki megnyitására, Garasanin párisi követ hazaérkezik, hogy a skuptsina üléseit, mint annak elnöke, vezesse. A kormány elkészült a jövő évi költségvetéssel, melybe külön 200000 frankot vettek fel, amely összegben — Miklós orosz czárnak koro názási ajándékot vesznek. Az ajándékot egy küldöttség fogja Moszkvába vinni, mint a szerb nemzet ajándékát.

Pártonkivüliek bomlása.

Bpest, nov. 14. (A »Debreczen« ered. táv.) Mint megbízható forrásból értesülünk, Szapáry Gyula gróf, volt miniszterelnök többet magával belép a szabadelvű pártba. Ragályi Lajos a pártonkivüliek másik részével pedig csatlakozik a nemzeti párthoz.

MILLENNIUM.

A millenniumi kiállításnak egyik legerdekesebb része lesz a történelmi fősoportnak vadászati alcsoportja. Itt lesznek kiállítva a legrégibb fegyverek, vadászati dolgok, ritkább állatok s biológiai csoportok. Legujabban egy ritka szép lódarázs-fésket küldtek be a nemzeti múzeum preperáló intézetébe, a mely valóban ritkítani fogja párját. A fészek egy öreg fűzfa törzsében van, melyet a Tisza mellől Rudolffalváról hoztak. A fa kette van fűrészelve s benne látható a hatalmas darázs-fészek roppant sok darázzsal, a melyeket kidolgozva úgy helyeznek el, mintha élnek. Ez is egyike lesz a kiállítás legszebb látványainak.

A millenniumi nemzetközi postakongresszus előkészítésére a kereskedelmi miniszter Hager Vilmos dr. posta-és táviró tanácsost több hónapra a berni nemzetközi táviróházhoz küldötte. Érdekes, hogy Hager ebből az alkalomból, nehogy idegen neve a magyar állami eszme hatását rontsa, Hennyere magyarosította s ezen a néven fogja képviselni Bernben a magyar állami postát.

A vigszínház és a millenniumi vigszínház, melyeknek építése oly gyorsan halad, hogy a millenniumra megnyitható is lesz. Keglevich István gróf, Faludi Gábor és Szécsi Ferenc dr. tíz évre évi 35.000 forintért bérbe vették. A bérletársaság, mely a színházat önállóan óhajtja kezelni, hozzáfogott a szervezés munkájához. Sikertől megnyerni művészeti igazgatónak Ditrói Mórt, a kolozsvári nemzeti színház igazgatóját. Rendezőnek megnyerte Mátrai Bélát, a ki ily minőségben a nemzeti színháznál működik évek óta. A művészi személyzet összeállítása nagyobb nehézségbe ütközött, mert számos kiváló erőt szerződött meg a többiekkel most folynak az alkudozások. A színház a vigjátékot és a bohózatot fogja művelni. Teljesen kizárva műsorából a tragédiát és történelmi szindarabot, valamint az operát és operett-et is; a drámát és vaudeville-t akkor és a szerint fogja felvenni a műsorba, a mint azt az irodalmi termelés és a személyzet fejlődési viszonyai lehetővé teszi.

A millenniumi halászat. A tatai nagy tóban ezidőn csak kisebbfajta halászatot tartanak, a végből, hogy annál gazdagabb legyen a jövő évi halászat, a mikor a tó vizét teljesen lecsapolják. Ezt a nagy halászatot a kiállítás idején tartják meg, a mikor valószínűleg a kiállítási vendégek közül is sokan eljönnek látására.

Nemzetközi vasuti értekezlet az ezredéves kiállítás ügyében. A magyar királyi államvasutak elnöke igazgatója, Ludvig Gyula min. tanácsos igen érdekes meghívót intézett a külföldi vasutak igazgatóságaihoz. Tekintettel az ezredéves országos kiállítás alkalmából várható nagy idegen forgalomra, nemzetközi értekezletre hívta meg a vasuti igazgatóságokat. Az értekezlet helye Budapest lesz, célja pedig 63 bel és külföldi vonattal egy-egyre jutni mérsékelt árú közvetlen menettéri jegyek kiadását illetőleg Terv szerint a mérséklések 30 százalékot tennének, a közvetlen menettéri jegyek érvényességét osztrák és magyar államvasutak állomásairól 14. külföldi vasutak állomásairól pedig 30 napra állapítanak meg s a jegyeket április 15-étől szeptember 30-ig adnak ki. A Budapestten tartandó értekezleten ennek megfelelő külön díjszabást fognak megállapítani az érdekelte vasutak képviselői, kik ez alkalommal fel fogják használni idejüket a készülő kiállítás építkezéseink és a székesfőváros nevezetességeinek megtekintésére is. A nemzetközi vasuti értekezlet a jövő hónap 4-én lesz megtartva.

Orosz világ.

Egy szibériai kerületi főnök egy reggel azt az utasítást kapta a kormányzójától, hogy járja be a kerületét és ismertesse meg a paraszttal és a kozákkal az orosz törvényeket.

Alig olvasta el a főnök följebbvalójának körlevelét, így szólt az irnokához:

— Ivanics Péter, fogasson be rögtön a tarantasszba és a telegába, rakja fel a telegára az orosz törvénytár mind a tizenöt kötetét (a tizenhatodik akkor még nem volt meg) s az összes függeléket: de gyorsan ám!

Még aznap délután egy kozák faluba érkezett a tarantassz meg a telega.

A nép éppen kaszálta a rétet.
— Polgármester! — dörögte a főnök — holnap reggel kilencz órakor gyűljön össze a nép a falu mögött lévő mezőn; kiáltványt fogok felolvasatni.

Másnap reggel a kozákok elvetették a kaszáikat, összegyűltek a mezőn s régi szokás szerint körbe ültek, várva a kiáltvány felolvasását.

Csakhamar a körbe lépett a főnök az irnokkal, felolvasta először hangosan a kormányzó körlevelét, azután az irnokhoz fordult.

Ivanics Péter, kezdjük meg!
Ivanics Péter a telegáról levette a törvénytár első kötetét és olvasni kezdte:

— Törvénytár az 1857-ik esztendőből, első kötet, első fejezet...

És miután felolvasta a fejezet első két sorát, a gyülekezethez fordult:

— Megértettétek?
— Azt hisszük, hogy megértettük.

— Akkor ismételd, amit hallottál! — mutatott rá az irnok az egyik parasztra.

A kérdezt megpróbálta, hogy a hallottakat a saját szavaival elmondja, de az irnok nem volt vele megegyezve és azt kívánta, hogy szóról-szóra mondja el.

— Lathatjátok tehát, miről van szó — vágott közbe a főnök. Eddig csak az első kötet első fejezetének első két sorát olvastuk. Nézzétek, milyen vastag ez a kötet! Ilyen még tizenöt van, nem is szólva a függelékéről, amelyek három tucatszámra is többet tesznek ki. Mindezt szóról-szóra meg kell tanulnotok. Ez ellen semmit sem lehet tenni, mert a hatalmas többség rendelte így. Hallja, Ivanics Péter, tanítsa a népet törvényre. Éa addig visszamegyek a szállásomra.

A főnök erre előkelő fejtartással eltávozott a gyülekezetből, az irnok pedig egyhanguan mormolta tovább a paragrafusokat.

Egy ideig csak beletörődtek valahogy az emberek a sorsukba. — de csakhamar megunták a dolgot.

Végre így szólt a legöregebb paraszt:

— Itt, úgy látszik, semmi sem segít, hacsak fejenkint fél rubelt nem áldozunk.

A pénzt összegyűjtötték s az öreg paraszt beállított vele a főnökhöz.

— Nagyságos uram, szabadsit meg bennünket a törvényektől.

Azzal valamit beleszusztott a főnök sapkájába, amely az asztalon hevert.

A főnök kiküldte a parasztot az előszobába megszámlálta a pénzt minthogy elég tisztességesnek találta a váltásdíjat, behívta a parasztokat és így, szólt hozzájuk:

— Jól van, tanuljátok meg magatok a törvényeket, megbízom bennetek. — Fogassatok be a kocsimba.

A főnök azután a legközelebi faluba hajtattott s ott is bevezette a népet az orosz törvénykönyv utvezetőjébe.

Törvénytár.

Takáts Zoltán ügye. A bpesti büntető-törvénytár tudvalevőleg holnap fogja tárgyalni Takáts Zoltán dr. ismeretes bűnpörét. A pör egyik legerdekesebb alakját, ifjú Berecz Antalt, a ki a szegedi csillag-börtönben sinlődik, ma kísérték Bpestre, hogy súlyos vádjait a bírák előtt szemébe mondja egykori bűntársának, a fogva levő Takáts Zoltánnak.

Az elfogott Irinyiné. A postatakarékpénztárnál napirenden levő hamisítások következtében, a mint ismeretes, legutóbb Irinyi Zoltánnét fogták el, a kinek volt rendőrfelügyelő férje már régebben a börtönben ül. Irinyiné átállították már a tvszék fogházába, s a kir. ügyészség azonnal áttette ügyét a fenytő törvénytárakhoz, azzal az indítvánnyal, hogy ellene közokirathamisítás

czimén induljon meg a vizsgálat vizsgálati fogóságának fentartása mellett. Eddig körülbelül 20.000 frtra rugó hamisításnak jöttek a nyomára. A tvszék a vizsgálat vezetésével Haupt Albert dr. bírót bizta meg, a ki ma rögtön kihallgatta Irinyiné s előtte Zubek és Zsembinszky postatakarékpénztári volt tisztviselőket is, a kiket az intézetnél elkövetett csalások miatt néhány nappal előbb tartóztattak le. Úgy látszik, hogy ezek és Irinyiné ügye közt valami összefüggés van.

Kettős házasság büntette miatt állt ma a bpesti tvszék előtt Gráf János Imre kispesti ügynök s a házastársa, Hlinka Mária munkásnő. A vád az ellenük, hogy Gráf és Hlinka 1894. febr. 4-én Holbesz József plébános előtti megesküdtek, bár a férjnek akkor életben levő törvényes felesége, sőt gyermeke is volt. A mai végtárgyaláson, melyen Eördögh András bíró elnökölt, Gráf különféle hazugságokat hozott fel a menteségére. Elmondta, hogy ő 2 évig házastársi viszonyban élt ugyan Wider Johannával, de a mikor Hlinka Margit akarta feleségé tenni, elment Ros-nberg dr. rombach-utcai rabbihoz, a ki valójában nem is letezik, s ettől azt a tanácsot kapta, hogy keresztelkedjek ki. Ezzel megszünt az előbbi házassága. Így aztán elment Ribényi Antal és Holbesz József plébánosokhoz, s mert ezek is hasonlóképp nyilatkoztak, kikeresztelkedett s még az nap megtartotta az esküvét. A bíróság, miután a két plébánost kihallgatta s ezek kijelentették, hogy Gráf szóval sem említette a feleséges voltát, a btkv. 251 §-ába ütköző kettős házasságért Gráfot egy es felévi, Hlinka Mariát félévi börtörrre ítélte. A két elítelt, valamint a közbüvölő is felebbezett.

Közgazdaság.

A szőlők ujjaalkotása. A kormány tárgyalásokat folytat az agrárbank vezetőségével a szőlők ujjaalkotása ügyében. Erre nézve teljesen megbízható forrásból arról értesülünk, hogy agrárbank, új fajta törlesztéses kölcsönöket fog a szőlőgazdákknak szőlőik rekonstrukciójára és új szőlők alapítása érdekében nyújtani. Ennek módja az lesz, hogy a kölcsönök 15 évre fognak szólni; de az első öt éven a kölcsönvevő semminemű visszafizetést nem fog eszközölni, a minthogy az új szőlők az első öt évben alig is jövedelmeznek. A hatodik évtől kezdve természetesen nagyobb iri részletekben fognak a tőket visszafizetni a tizenötödik évig bezárólag. A kormány az agrárbanknak azt a nagy kedvezményt akarja nyújtani, hogy azok a járulékok, melyek az ily kölcsön visszafizetésére szolgálnak, közadók módjára hajtassanak be. A kormány e kérdésre vonatkozólag törvényjavaslatot nyújt be a képviselőháznak.

Havazás és szárazság. Az ország délkeleti részén a napokban igen erős havazások voltak. A havazások miatt a gyümölcsfák nagyon sokat szenvedtek. Az erdélyi vármegyékben számos helyen a fák a hó súlyától letörtek. Az esőzések végre bekövetkeztek s a szárazság és kökemény talaj miatt szünetelt szántás és vetési munkálatok most már sorra kerültek. Remélhetőleg az elmaradt gazdasági munkákat még idejében be fogják végezni a gazdák. Nagyon aggasztó azonban, hogy ha a tél korán beköszönt, semmi sem lesz a vetésekből.

A szerkesztő postája.

Kösa Ede urnak. Becses küldeményét örömmel s köszönettel vettük, s közlendők közé (egyiket karácsonyi számunk részére) ellettük. További szives közreműködését szivesen vesszük és kérjük.

Kinsler Gyula urnak. Hézagpótló szakkönyvet megkaptuk, s ismertettük kíváncsata szerint. Köszönjük.

K. E. (Szeged.) Levél ment Válasz nem jó.
M Gyula. (Szeged) Hát a felelet?

CSARNOK.

Szökés a madelonetták kolostorából.

— Elbeszélés a francia rém-uralom idejéből. —

Irtá: **Hansen J. O.**

A „Debreczen” számára fordította **S. S. J.**
(Folytatás.)

— Hah! mi az? — kiáltott — kik azok az emberek? és ki fekszik ott? hisz ez egy halott? Itt... itt...

— Te magad is a halálé vagy, — mondá a marquis tompa hangon. — Dóre! Miért vagy oly kíváncsi?

És a halott katona fegyveréből a bajonettet a meglepett tisztbe dőfe, mielőtt az hüvelyében levő kardja után nyulhatott volna. A tiszt hörögve terült el.

— Ez a második — mondá Saint Geran egykedvűen — idáig minden igen szépen megy. Most ezt is ki fogjuk ruhájából forgatni Lovag, én önt a nemzeti gardában hadnagynak léptetem elő, vegye fel ezt a köpenyegét, kardot és háromszögű csakót. Öltse fel ön ezeket és nemzeti gardista lesz. Igaz, hogy vérfoltok vannak a köpenyen, a mi kissé kellemetlen, de a sötétségben azt nem lehet látni, azután az eső majd lemossa. Vegyük középre a gróft és tegyünk úgy, mintha valami ürügy alatt védkíséretül volnánk melléje rendelve. Kár, hogy nincsen veres tisztüvünk, hanem kiadhatjuk öt kormánybiztosnak.

A más kettő ezen intézkedést teljesen célszerűnek találta és néhány percz múlva az átöltözés végre volt hajtvá.

Luyres és Chavigny feltétlenül alávetették magukat a fiatal, bamulatraméltó hős intézkedéseinek, a kiből oly sok volt az erély, ügyesség és bátorság.

— A jó szerencse kedvez nekünk, — 2 órai előnyünk van. Azonban ha a tiszt távolléte fel fog tűnni és kérdőzködni kezd, az esetben üldözőink rövid idő alatt sarkunkban lesznek.

Mindhárman óvatosan haladtak a bokrok és fák között az alacsony kerkerítésig, azon áthágtak és rögtön kiértek a magányos ember nélküli Fontaine utcára. Tovább a hosszú Templom-utca. Itt sem volt senki, a mi nem is volt esuda oly czudar időben éjjel felegy óraker.

Végre egy őrzőjárt jött az uton, a melynek vezetője felejték tartott. Az állötönybe bujt marquis udvariasan üdvözölte kardjával és elkiáltá: Eljen a köztársaság!

— Szabadság, egyenlőség, testvériség! — visszahangoztatta az őrzőjárt vezetője a köztársasági katekizmus után és tovább ment csapatjával, a nélkül, hogy kérdezett volna valamit, valószínűleg felette sietett az őrszoba védőfőle alá jutni.

Ezután folytatták az utat az elővárosban a Courville Barriere közeléig. Itt forogtak legnagyobb veszélyben. Több ór járkált le és föl egy védcsarnok alatt.

— Állj! — kiáltá egy katona — így nem lehet tovább menni éjjeli időben.

— És mi mégis megyünk — kiáltá a marquis vakmerően — mi ezen polgártársat a kormány parancsából kísérjük.

— Örmester! — kiáltá az őr.

Egy nemzeti gardista örmester jelent meg a lakóházából és Saint Gerant ismételte megbízatását.

— Titkos küldetésben — mondá a rettenthetlen marquis — így hát meg van tiltva arról kérdőzködni.

— De menellevelek mégis csak van önöknek hadnagy polgártárs.

— Valóban polgármester polgártársam.

Hanem most már igazán kifogyott Saint Geran a tanácsból, egy véletlen azonban segítségére jött neki. Köpenyegé alá dugta kotortászó kezét és úgy tett, mintha zsebében kutatna, hogy időt nyerjen, valami ut-mód ki-gondolására. Akkor valami összegyűrt papirt érzett. Kihuzta és szétbontá.

És ime az egy hivatalos iromány volt. lebélyegezve és aláírással ellátva.

Hidegvérrel nyujtotta át az örmesternek.

Ez egy pillantást vetett az aláírásra és megelégedve mondá: Ah! a népképviselőti Lebon-tal van alájegyezve.

Azután meg sem nézte tovább a papirt, hanem visszaadta azt, mondván: mehet!

A megszabadultak akadálytalanul haladtak tovább a Barriéren.

— Így — mondá a marquis — miután egy ideig hallgatva mentek tovább — most tehát már kint volnánk. A népképviselőti Lebon holnap csudálkozni fog, ha ezen fortélyt észreveszi. De most mit tegyünk? Elváljunk-e, vagy továbbra is együtt maradjunk? A köztársaság szaglászai mindjárt nyomunkba fognak jönni és az egész vidéket átkutatják. Állötönyünk most már nem szükséges, sőt inkább veszélyes.

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonatőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.30—32
Uj buza őszre 1896.	7.22—23.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	629.—31.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.04—06.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.54—56.

Bécsi gabonatőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.25—27.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.66.—68.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.41—48.
Tengeri máj-jun.-ra	4.88—90

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet. 40. Páros szünet 40.

Pénteken nov. 15-én leszállított helysarakkal.

Az új honpolgár.

Eredeti fővárosi életkéd dalokkal, 3 felvonásban írta: Kövessy Albert. Zenéjét szerzelte: Delin Helin. »Az én nevem Goldstein Számí és Marsch couplet« zenéjét írta: Konti József, (Rendező: Krémer.)

Goldstein Karolin

férj. HOFFER LAJOSNÉ.

MIEDER

gyárában

főpiacz, HUBER-ház
a Miklós-utczával
szemben

mindenféle MIEDEREK
mérték szerint

olcsó árak

mellett készítettnek.
Kész miederek igen
jutányosan!!

1346/1895. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 20490/1895. P. számú végzése folytán közhírré tételik, miszerint Közgazdasági bank részére Bőr József és társai debreczeni lakosoktól 175 frt tőke, ennek 1895. évi május hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 58 kr perköltség erejéig 1895. évi szept. hó 13-án biróilag le és felülfoglalt és 356 frtra becsült lovak, szekerek, takarmány és butorokból, álló ingóságok **1895 évi decz. hó 2-án d. e. 9 órakor.** kezdetét veendő és 1-ször alperes tanyáján Létai-ut mellett aztán szegletes-u. 79. sz. alatt megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi nov. hó 11-én.

Sugar Gyula.
birói kiküldött.

Ifj. Pájer József

ÜVEG-, PORCELLÁN-, LÁMPA- ES KONYHA
BERENDEZÉSI NAGY RAKTÁRA
DEBRECZENBEN.

→ Üzlethelyiség: FŐPIACZ, KOSSUTH-UTCZA SARKÁN. ←

Van szerencsém egy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az idény beálltával dusan összeállított lámpa-raktárt rendeztem be.

Tartok raktáron minden jóhírnévű gyártmányú álló- és függő-lámpákat a legjobb égőkkel ellátva, egész gyári áron, ugyanint Dítmár-féle nap komottn baku, dupla és a 30—40 gyertya lángú meteor-égőkkel, melyeket eladás előtt mind kipróbálva szolgálom.

Tartok raktáron igen finom szövésű kanószokat, lámpacollókat, lámpaüveg-kefe-
ket, petroleum-kanókat, minden egyes lámparészeket.

Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáramat, u. m.: ét., thea., kávé-, moca-
mosdó-, és üveg-készlettel franczia, angol s több hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berndorf evőszükséket, dísztárgyakat, ugy china-ozüst mint alpaccában,
árjegyzék szerint, továbbá: csont- és fanyelű asztali- és dessert-ké-eket, mosdó aszta-
lokat minden kivitelben.

Szabadíztetéshez nagy választékban szolgálhatok majolika- és terrakotta-vázákat
és korsókat ugyszinte faldíszek és szobrokat minden nagyságban.

Ajánlom továbbá az abaujmegeyi majolikagyár szépkivitelű áruk bizományi raktárát,
a mely gyártmányból dusan el vagyok látva. — Konyha berendezéshez minden ahhoz való
kellékekkel a legolcsóbb árak mellett szolgálom.

☉ Menyasszonyi kelengye bevásárlásnál kamatot engedményezek, ☉

vidékre csomagolást, ladát, nem számítok.

Vidéki megrendéseknél a csomagolásnál a legnagyobb gond fordittatik,
az uton törőnéendő esetleges kárért felelősséget vállalok.

A nagyérdemű közönség szives bizalmát kerve

maradok kiváló tisztelettel

IFJ. PÁJER JÓZSEF.

Uj virágüzlet

főter, Steinfeld-ház 1901. Debreczenben.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani

Hollandi jáczint, nárczisz, tulipán, Crocús hagymák korai és késői hajtásra

szép szobai növények.

Menyasszonyi, bái és névnapi csokrokat, mell- és fejdiszket, virág kosarak, jardiniere, gyász- és ünnep kosorukat

Makart rendezetek és diszitményeket

készítek izlésesen és jutányos árban bárhova szállítva, gondosan becsomagolva.

Magamat a n. é. közönség jóindulata ajánlva vagyok teljes tisztelettel

Janatka Alajos

élő virágüzlete.

zedett és kész női

KÉZI MUNKÁK

minden áron eladó, miután ezen czikkkel tovább nem foglalkozom.

Egyuttal ajánlok legfinomabb mosó és horgoló selymeket dus választékban

Schwarz M. L.

női és férfi divat

üzletében,

a főposta mellett.

M. KIR.
ORSZÁGOS KÖZPONTI
MINTAPINCZE
kizárólagos főraktára.

Alapított 1782.

Telefon összeköttetés 22. szám.

„VINADOR“
Spanyol borkereskedés
nagy raktára.

KONTSEK GÉZA

előbb GASZNER KÁROLY

FÜSZER-, CSEMEGE- és BORKERESKEDÉSE.

Gazdasági, konyhakerti és virágmagvak nagyban és kicsinyben

A földmivelési m. kir. miniszterium felügyelete alatt álló országos központi mintapincze kizárólagos főraktára

Ezen világhírű pincészet legkiválóbbnak ismert természetes asztali, pecsenye és csemege borait eredeti töltésű palackokban állandóan raktáron tartom, s feltétlenül mindenkinék ajánlhatom, — mint ;
Neszmenyi, balatonmelléki, érmelléki Hegyaljai, erdélyi, saari szemelt, Küküllőmenti szemelt, Villányi, Somló, Traminl, Dörgicsei, Sashegyi, Dörgicsei Muskotály cabinet, Szalmabor, sziklabor, Tokajhegyaljai szomorodni és Tokaji asszu stb. stb.
Vörös borok : Budai, szegszárdi, siklósi burgundi, sashegyi szemelt, darbenet Ménesi, egri bikavér, Visontai Villányi stb. stb.

A müncheni
»Lathyrus«
gazdasági szövetkezet
képviselése és raktára.

Kitünő asztali hegyi ó bor literje 40 kr.

Most jelent meg új fűszer árjegyzekem, melyet bérmentve minden érdeklődőnek szívesen megküldök.

Postai megrendelések azonnal és pontosan eszközöltetnek.

HUNGÁRIA
budapesti műtrágya gyár
részv.-t.-nak képviselése
és mintaraktára.

A VINADOR

spanyol borkereskedéstől:

Malaga Sect és Orvosi
Malaga, Sherry, Xeres.
Madeira, La crimae Christi
Port, Muscat-Luol

Medoc, St. Julien, Chateau Lafite,

VALÓDI FRANCZIA PEZSGÖK :

Aubertin. Carte Blanche
Cremant Rostes,
Imperial és Cabinet.

MAGYAR PEZSGÖK :

Littke Car'e Noire
„ Sport
francois Carte Blanche
Törley Talisman.

Fűszerek és csemegék :

Kitünő kávék, gyarmatárak, csokoládé és
Cacao : Suchard, Masson, Küfferle, Stoll-
verck, Van Houten.

Finom dessert czukorkák nagy választékban
mindig friss állapotban.

Valódi orosz és china TEÁK a leg-
különöb zamatossájakban.

Különféle sajtok, halak, déli gyümölcsök,
friss tea sutyemények.

Brasiliai, Cuba, Jamaikai és Ananás Ru-
mok, továbbá Arac és különféle likörök,
szilviorium és borovicska.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben